

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2020 - 5435

Doknr.
258591

Dato
17-06-2020

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d.20. august 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 498 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL).

Spørgsmål nr. 498:

”Vil ministeren opklare, hvorvidt en kommune er forpligtiget til at hjælpe en boligløs enlig forsøger med at finde en bolig?”

Svar:

Efter servicelovens § 80 skal kommunen anvise midlertidig husly mod betaling til borgere, der har mistet deres bolig og står helt uden tag over hovedet, og som ikke selv har mulighed for at løse boligproblemet. Boligproblemet skal således være opstået akut og ikke have været til at forudse. Det gælder f.eks. borgere, hvis bolig er brændt eller på anden måde ødelagt og borgere, der bliver sat ud af deres bolig pga. huslejerestance, ulovlig beboelse m.v. Forpligtigelsen dækker den efter omstændighederne bedst egnede indkvartering, fx et hotel eller lignende. Servicelovens § 80 kan altså ikke bruges til at skabe en varig boligløsning.

Dertil rummer almenboligloven mulighed for kommunal anvisning ved boligsociale problemer. Jeg har derfor bedt boligministeren bidrage til besvarelsen, som oplyser følgende:

”Formålet med den almene boligsektor er blandt andet at løse boligsociale opgaver, og almene boligorganisationer skal stille passende boliger til rådighed for alle med behov til en rimelig husleje og tilgodese grupper, som har vanskeligheder med at skaffe sig en passende bolig på almindelige markedsvilkår. Kommunerne er ansvarlige for boligudbuddet i kommunen og skal give tilsagn og yde støtte til etablering af nye almene boliger.

Almene boliger lejes som hovedregel ud efter venteliste, og ud over en forsyningspligt af almene ældreboliger har kommunerne ikke pligt til at tilbyde borgere en permanent bolig.

Kommunalbestyrelser kan dog efter almenboliglovens § 59, stk. 1, kræve indtil hver fjerde ledige almene familiebolig stillet til rådighed til løsning af påtrængende boligsociale opgaver i kommunen. Efter almenboliglovens § 59, stk. 2, kan det desuden aftales, at kommunen får rådighed over yderligere en andel af de ledige familieboliger.

Kommunal anvisning sker ikke efter venteliste, men på baggrund af en konkret individuel vurdering af den boligsøgendes behov og beboersammensætningen i den afdeling, den boligsøgende anvises til eller bor i på anvisnings-tidspunktet. Kommunen må ikke anvende faste kriterier for prioritering af de boligsøgende (skøn under regel), men skal

anvise en bolig til den boligsøgende, som har det mest akutte eller alvorlige boligsociale behov.”

Med venlig hilsen
Astrid Krag